

ἐπανεβλεπον, παρχμεορφομένα, ἀπην-
θρακωμένα, τὰ αὐτὰ ἐκεῖνα πρόσωπα, ἄ-
τινα πρὸ τριῶν ἡμερῶν τοῖς ἐμειδίω-
ναχωροῦντα. Πτώματά τινα μόνον ἀπὸ
τῶν φορεμάτων ἐγνωρίζοντο· ὁ πατήρ τῆς
Ἰουλίας μεταξὺ τῶν ἄλλων, τοῦ ὁποῦ ἡ
κεφαλὴ εἶχε συντριβῇ ὑπὸ τμήματος βρά-
χου.

— Ἀγαπητέ, πολυηγαπημένε μου πα-
τέρα! ἐκραύγαζε, καλύπτουσα διὰ φιλη-
μάτων τὸ παγωμένον του στήθος.

Ὁ Ἰωάννης τὴν ἀπέσπασε διὰ τῆς
βίας· ἐφοβέτο μήπως τὴν ἴδει ἀποθνή-
σκουσιν καὶ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ πτώματος.

Μὲ τὴν κεφαλὴν στηριζομένην ἐπὶ τοῦ
παρθύρου, ἡ Ἰουλία ἔβλεπε πάσας τὰς
φοικῶδεις ταύτας σκηνάς, διερχομένας
πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της...

Ἐπανελάβετον ῥοῦν τῶν ἀναμνήσεών της.

Μόλις μετὰ ἓνα μῆνα ἡδυνήθη νὰ ἐπα-
ναλάβῃ τὰς ἀσχολίας της. Ἡ ἔνδεια
ἠπέλει τὴν οἰκογένειαν. Ἐπειτα ὁ Ἰωάν-
νης ἀνεχώρει διὰ τὸν στρατόν. Ἐπρεπε
νὰ θρέψῃ τὴν μητέρα, νὰ ζητήσῃ ἐργασίαν.

Μία ἐξαδέλφη τοῦ Ἰωάννου — δὲν εἶ-
χεν ἄλλους συγγενεῖς — ἔπεισε τὴν Ἰου-
λίαν νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ χωρίον καὶ νὰ
πορευθῇ τὴν πόλιν, ὅπου θὰ εὑρίσκειν ἐρ-
γασίαν. Ἐξέμαθε τὴν τέχνην τῆς τριχα-
πτοποιοῦ καὶ εἰργάσθη μετ' ὀλίγον παρὰ
τῇ ἐξαδέλφῃ της.

Ὁ ἀποχωρισμὸς τῶν δύο νέων ὑπῆρξεν
ἀλγεινός.

— Δὲν θὰ μὲ λησμονήσῃς κατὰ τὴν
ἀπουσίαν μου; ἔλεγεν ὁ Ἰωάννης· θὰ μὲ
περιμένῃς; δὲν εἶνε εὐτυχῶς, παρὰ ἓν
ἔτος, δὲν εἶνε πολὺ. Ὑπομονὴν ὀλίγον.
Ἀμα ἐπιστρέψω θὰ νυμφευθῶμεν· θὰ φρον-
τίζω διὰ σέ, ὡραία μου, θὰ ἀναπαυθῇς ὑ-
στερον ἀπὸ ὅσα ὑπέφερες.

— Δύνασαι νὰ ἀμφιβάλῃς; ἀπάντη-
σεν ἡ Ἰουλία, ποτέ, ὅχι ποτέ, κανεὶς δὲν θὰ
καταλάβῃ τὴν θέσιν σου ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

— Πρόσεξε, Ἰουλία. Ἄν ἡγάπας ἄλ-
λον ἡζεύρεις ὅτι θὰ ἤμην ἱκανὸς νὰ δια-
πράξω τὰ πάντα· νὰ σὲ φονεύσω σέ, καὶ
νὰ φονευθῶ καὶ ἐγώ.

— Διατί τὰ λέγεις αὐτά, ἀγαπητέ
Ἰωάννη; Δὲν μὲ γνωρίζεις. Πήγαίνε ἀφοῦ
εἶναι ἀνάγκη, καὶ ἐπίστρεψε τὸ ταχύτε-
ρον. Ἡ Ἰουλία σου θὰ ἡζεύρῃ νὰ σὲ πε-
ριμένῃ. Ἀλλὰ σὺ πρόσεξε μήπως μὲ τὴν
θερμὴν σου κεφαλὴν σοῦ συμβεῖ κανὲν
δυστύχημα· δὲν θὰ ἡδυνάμην νὰ ζήσω!...

Οἱ δύο νέοι διήλθον οὕτω ὅλην τὴν ἡ-
μέραν ὁμοῦ, ἀποδιώκοντες τὰς μερίμνας
τοῦ χωρισμοῦ, διὰ τῶν ὀνείρων τῆς μετὰ
τὴν ἐπάνοδον εὐτυχίας.

Τὸ ἔτος ὑπῆρξεν ἀτυχές. Ἡμέρα δώ-
δεκα ὥρῶν εἰς μικρὸν πνιγηρὸν ἐργοστά-
σιον, ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν γραίας ψευ-
δευλαθοῦς· ἡ ἀναπόφευκτος δυστυχία μὲ
μισθὸν τεσσαράκοντα σολδίων τὴν ἡμέ-
ραν· αἱ τὴν ἀγανάκτησιν κινεῖσαι περι-
ποιήσεις τοῦ υἱοῦ τῆς διευθυντρίας... τὰ
πάντα ἔπρεπε νὰ ὑπομείνῃ διὰ νὰ μὴ
ριφθῇ εἰς τὸν δρόμον. Ἀλλ' εἶχε τοὺς γλυ-
χεῖς λόγους τῆς μητρὸς της καὶ τὰς ἐπι-
στολάς τοῦ Ἰωάννου, τὸν ὁποῖον ἡ ἀτμό-

σφίρα τοῦ στρατῶνος δὲν ἡδυνήθη νὰ
ρυπάνῃ διὰ τῆς δυσώδους αὐτῆς πνοῆς.

Τέλος τὸ ἔτος παρήλθεν. Ὁ Ἰωάννης
ἐπανῆλθε καὶ ζωὴ γαληνιαίας εὐτυχίας
ἤρchiσε διὰ τοὺς τρεῖς. Ἡ Ἰουλία δὲν εἰρ-
γάζετο πλέον εἰς τὸ ἐργοστάσιον, ὁ Ἰωάν-
νης, ὅστις ἐκέρδιζεν ἀρκετὰ, ἀπήτησε παρ'
αὐτῆς νὰ ἀναπαυθῇ ὀλίγον καὶ νὰ περι-
ποιηθῇ τὴν μητέρα της. Διήλθον μῆνες
τινές, ἔτος εὐτυχίας.

Ὅλοι αἱ μικραὶ λεπτομέρειαι τῶν το-
σοῦτον εὐδαιμόνων παρελθόντων μηνῶν
ἀναγεννῶνται ἡδὴ εἰς τὴν μνήμην τῆς
Ἰουλίας. Ἦσαν τόσῳ εὐτυχεῖς καὶ τὰ
πάντα ἐθαύσθησαν τοσοῦτον ἀποτόμως.

Ἐφριζεν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἐσπέ-
ρας ἐκείνης, ὅτε ἦλθον νὰ τῇ εἴπωσιν, ὅτι
ὁ σύζυγός της εἶχεν ὀδηγηθῇ εἰς τὸν ἀ-
στυνομικὸν σταθμόν· ὅτι ἐρίσας μετὰ τι-
νος ἐπιστάτου ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸν φο-
νεύσῃ μὲ τὸ μαχαίριόν του.

— Ἰωάννη, Ἰωάννη, διατί τὸ ἔκαμες;
ψιθυρίζει ἡ Ἰουλία, πόσον θὰ ἤμεθα εὐ-
τυχεῖς ἀνευ τούτου!

Καὶ πάραυτα ἡ εἰκὼν τῆς ἐξαδέλφης της
ὀρθοῦται ἐνώπιόν της μὲ παιδίον εἰς τὰς
ἀγκάλας — τὸ παιδίον τοῦ ἐπιστάτου
αὐτοῦ, ἐνὸς κακούργου, ὅστις τὴν ἐγκατέ-
λιπεν ἀφοῦ τὴν ἠπάτησε — καὶ ἡ Ἰουλία
προσθέτει ἀμέσως·

— Ὅχι, ὄχι, συγχώρησόν με, διότι ἐ-
τόλμησα νὰ σοὶ εἴπω ἔστω καὶ μὲ τὸν
νοῦν μου τὴν ἐπίπληξιν αὐτὴν. Μόνη εἰς
τὸν κόσμον, χωρὶς γονεῖς δὲν ὤφειλες νὰ
τὴν ὑπερασπισθῇς;

Καὶ βλέπει τὴν αἰθουσάν τοῦ δικαστη-
ρίου· κοινὸν ἀδιάφορον, τὸ ὅποιον ἦλθε νὰ
ζητήσῃ ἐντυπώσεις καὶ θέματα πρὸς ἀ-
δολεσχίαν· τὴν ἐξαδέλφην της ὡχρὰν, τρέ-
μουσαν εἰς γωνίαν τινα τοῦ θρανίου τῶν
μαρτύρων· τὸν σύζυγόν της μετὰ τὴν δύο
χωροφυλάκων. Ἀπέναντι αὐτοῦ δικαστὰς
νυσταλέους, μελιχίους, ἡρέμους· εἰσαγγε-
λέα ὀξύχολον, μανιώδη, διότι δὲν ἐπέτυχε
παρὰ ἐξαετῇ εἰρκτὴν διὰ μίαν δεκαοκτα-
ετῇ παιδοκτόνον, ἥτις εἶχε δικασθῇ κατὰ
τὴν αὐτὴν συνεδρίαν.

Ἡ ἡρεμος, σταθερά, ὀλίγον κεκμηκυῖα
φωνὴ τοῦ συζύγου της ἀντηχεῖ ἀκόμη
εἰς τὰ ὦτά της.

Τί ἡδύνατο νὰ εἴπῃ περισσότερον; Ὅτι
ἦτο ὁ μόνος προστάτης τῆς ἐξαδέλφης
της; Ὅτι ἔπραξεν ὅ,τι ἔπρεπε νὰ πράξῃ;
Εἰς δικηγόρος θὰ ὠμίλει ἐπὶ μίαν ὥραν·
αὐτὸς ἠρκέσθη νὰ διηγηθῇ τί ἦτον ὁ ἐπι-
στάτης αὐτός, τί εἶχεν ὑποφέρει ἡ ἐξα-
δέλφη του.

Ἀλλ' ὁ εἰσαγγελεὺς ἀπήγγειλε μακρὸν
λόγον. Ὁμίλησε περὶ τῆς ἀνηθικότητος
τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἐπέμεινε ἐπὶ τῆς
ἀνάγκης τοῦ νὰ ἀντεπεξέλθῃ ὁ νόμος καὶ
νὰ ἐπιπέσῃ ἀμείλικτος κατὰ τῶν ταρ-
ξιῶν· ἐστηρίχθη πρὸ πάντων ἐπὶ τῆς ἀν-
τιστάσεως ἣν ἀντέταξεν ὁ Ἰωάννης κατὰ
τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεώς του καὶ ἰκέ-
τευσε τοὺς δικαστὰς νὰ τῷ ἐπιβάλλωσι
πενταετῇ εἰρκτὴν.

Ὁ Ἰωάννης κατεδικάσθη εἰς τριετῇ
φυλάκην.

Ἡ γραῖα μήτηρ δὲν ἀντέσχεν εἰς τὴν
θλίψιν ταύτην· τὴν ἔφερον εἰς τὸ κοιμη-
τήριον δέκα πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν κα-
ταδίκην του. Ὁ ὡραῖος νέος ἐξωρίσθη,
ἐνεδύθη φόρεμα ἀγενὲς καὶ ἀπεστάλη εἰς
τὴν κεντρικὴν φυλάκην...

Ἡ σελήνη ἔδυνεν ἡδὴ. Μίαν στιγμὴν ἀ-
κόμη καὶ θὰ ἠφανίζετο ὀπισθεν τῶν α-
στρῶν, ἅτινα ἐκάλυπτον τὴν κορυφὴν τῶν
λόφων. Ἡ νύξ σιωπηλὴ περιέβαλλε τὴν
φυλάκην καὶ τὸ χωρίον. Ὁμίχλη παχεῖα,
ψυχρά, συνεπικνούτο ἐν τῇ κοιλάδι καὶ
ἐκάλυπτεν αὐτὴν διὰ σκέπης ἀποκρυ-
πτούσης τὰς ὀξείας γραμμὰς τοῦ ἐπιβάλ-
λοντος οἰκοδομήματος.

Ἡ Ἰουλία δὲν ἠσθάνετο αὐτὴν διει-
σδύουσιν εἰς τὰ ἐνδύματα, τὰς σάρκας,
τὰ ὅσα της· ἡ κόπωση τοῦ ταξιδίου, αἱ
συγκινήσεις τῆς ἡμέρας ὑπερίσχυσαν. Μὲ
τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην ἐπὶ τοῦ βραχί-
ονος ἀπεκοιμήθη, στηριζομένη πάντοτε ἐπὶ
τοῦ εἰς τὰς ψυχρὰς αὔρας τῆς νυκτὸς ἡ-
νεωγμένου παραθύρου.

[Ἐπεται συνέχεια.]

Ε. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐ-
ποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς εἰς 104
φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν
Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα
πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν
«Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' καὶ Β' τόμου
πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων Πωλοῦνται τὰ ἔσθῃ βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν
τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυ-
μούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυ-
δρομικῶν τελῶν].

«Μαρία Ἀντωνέττα», ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγι-
κὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελο-
ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου
Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]
«Ἱστορία τῆς Μουσικῆς», ἔργον στεφθέν ὑπὸ
τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, μετάφρασις Ἀθηνᾶς
Ν. Σερεμέτη. Ἐπὶ λαμπρῷ χάρτῳ — μετὰ 150
εἰκόνων δραχ. Δρ. 40 [10.50].
«Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου
Μαντεγάτσα, δραχ. Δρ. 1.50 [1.60].
«Οἱ Μελόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστο-
ρία Ἐαδὲ Μαρμὲ, στερεοῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς
Ἀκαδημίας. Δρ. 1.50 [1.70]
«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἦτοι Σκηναὶ ἐν
Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκ-
δοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προ-
ετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δρᾶμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν
Γεννητῶρων». Τόμοι 2. Δρ. 5. [5.50]
«Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρας», μυθιστορία Catulle
Mendès. Δρ. 1.50 [1.70]
«Τὰ Ἐκατομύρια τοῦ κ. Ἰωραμίου», μυθι-
στορία Αἰμιλίου Ρισβούργ (τόμ. 2) Δρ. 7 [7.50]
«Λέων Ἀδωνίης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης,
μετάφρασις Ἰ. Ἡσδ. Σκυλλίσση Δρ. 1.50 [1.80]
«Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως»,
μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀγκώ-
δεις τόμους. Δρ. 4 [4.50]
«Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock με-
τάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου Δρ. 2 [2.20]
«Ἡ Γιουαίκα», τὰ Χαρτιὰ καὶ τὸ Κρασί, μυ-
θιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν.
Τριανταφύλλου. Δρ. 1 [1.20]
«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία
Αἰμιλίου Ζολᾶ. Δρ. 3 [3.30]